

SXEDIO.E66

20.8.1923: ΤΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΛΕΙ ΤΟΥΣ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΥΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΝΑ ΕΝΩΘΟΥΝ ΚΑΙ ΖΗΤΕΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ

Η δύναμη, οικονομική και πολιτική, βρισκόταν στα χέρια μιας μικρής ομάδας μικροαστών, οι οποίοι βρίσκονταν κυρίως στον περίγυρο της Εκκλησίας και τα συνθήματα που έφθαναν από την επαναστατημένη Ρωσία πρόσθεταν στη φαντασία και την ελπίδα των εργαζομένων για μια καλύτερη ζωή.

Στις 20 Αυγούστου 1923 ο Πυρσός έγραφε για τους στόχους του Κομμουνισμού που ήταν φυσικό να εξάπτουν τη φαντασία των ψτωχών και καταπιεσμένων Κυπρίων:

"Ο Κομμουνισμός μη προς κακοφανισμό κανενός και χωρίς να υπάρχει ο όρος, έχει πρόγραμμα ηθικό: Η κατάργηση των τάξεων και της οικονομικής ανισότητας, η κατά δυνατόν τελειώτερη πραγματοποίηση του ανθρωπίνου ιδανικού μέσα σε κάθε άτομο, η συνειδητή ενεργός ολοκλήρωση του κάθε εργάτη μέσα στη μεγάλη και παγκόσμια αλληλεγγύη η καλλιέργεια των ενδιαθέτων ιδιοτήτων του ανθρώπου με το σκοπό να αποβή τίμιος, ειλικρινής, αφιλοκερδής, με θάρρος και δραστηριότητα, με ζήλο για την εργασία τον αγώνα, σταθερός αφωσιωμένος ηρωϊκός και όλα αυτά στον ανώτατο βαθμό φτασμένα μέσα σε όλες τις σφαίρες πάντοτε παρ' όλα τα εμπόδια δεν αποτελούνε ηθικό πρόγραμμα;

Μερικά από τα συνθήματα αυτά ήταν το Προλετάριοι του κόσμου ενωθείτε, Σφυρί και Δρεπάνι, εθνικοποίηση των μοναστηριακών και γενικά των εκκλησιαστικών περιουσιών και παραχώρηση τους στους φτωχούς αγρότες, όπως έγινε στη Ρωσία.

Το σύνθημα για απαλλοτρίωση των εκκλησιαστικών περιουσιών όπως είχε γίνει στη ρωσία αποτελούσε εκείνο που έφθανε στην καρδιά του φτωχού κύπριου ο οποίος ταλαιπωρείτο και υπέφερε από τον ανάλγητο τρόπο με τον οποίο ενεργούσαν οι

κακοί καλόγεροι της εποχής.

Χαρακτηριστική είναι η επιστολή ενός αναγνώστη της εφημερίδας Πυρσός στις **2.5.1923**:

"Η έκδοσις του Πυρσού φάνηκε σε μας σαν την λάμψη σωτηρίου φάρου ανάμεσα στο πυκνό σκοτάδι. Η χαρά μας ήταν μεγάλη, γιατί η ιδεολογία σας είναι να κτυπήση και εξφανίση την βδελυράν εκμετάλλευσή που μαστίζει και το φτωχό μας χωριό, το Ακάκι.

Εμείς εξόν από τους συνηθισμένους καρχαρίες που χάσκουν και χάπτουν εις όλα τα χωριά τους καρπούς της παραγωγής των αγροτών, έχουμε και το Μαύρο Φέουδο, όπως ονομάζεται το μονατήρι του Μαχαιρά.

Εν ονόματι της Παναγίας λοιπόν ο καλόγηρος του Μαχαιρά επισκέπεται το χωριό μας τέσσερις εποχές των χρόνων, τον καιρόν των πατάτων, κουκκιών, γεννημάτων και άλλων προϊόντων και κάμνει τη απομυζητικήν του ζήτησιαν η οποία γίνεται κατά τον κωμικώτερον και αναξιοπρεπέστερον διά την θρησκείαν μας τρόπον.

Μόλις φθάσει ο Μοναχός μαζεύονται οι προύχοντες του χωριού, ο ιερός κλήρος και ο αιώνιος δάσκαλος. Σηκώνουν την εικόνα της Παναγίας, κτυπούν καμπάνες προπορεύεται ο Μοναχός με τον κλήρον του χωριού, ακολουθούν οι προύχοντες, και οι δάσκαλοι, ο οποίος κρατά ένα κοιλό στα χέρια, ψάλλουν όλοι και μόλις μπουν σ' ένα σπίτι ο δάσκαλος εις ήχον πλάγιον δεύτερον αρχίζει να ψάλλη αποτεινόμενος προς τον Οικοδεσπότην: Πρόσεξε το κοιλό να γεμίζη και καλύψωμα να μη μείνη" και μ' αυτόν τον τρόπον περνούν από όλα τα φτωχόσπιτα και δεκατίζουν αλύπητα το βίος των φτωχών οικογενειών. Σκεφθήτε λοιπόν τι γίνεται μέσα σ' αυτήν την κρίσιν τώρα που η φιλοτιμία, η θρησκοληψία, ο φόβος κάμνουν τον χωρικό να στερηθή με να δώση κάτι. Αυτό φίλοι μου είναι φρικτότερο και από την δεκάτην και από όλους τους Κυβερνητικούς φόρους πρέπει με κάθε θυσία να φροντίσωμεν όλοι να εκλείψη γα να ανασάνη πια ο χωρικός".

Σε ένα πρωτοσέλιδο άρθρο του εξάλλου στις **26** Νοεμβρίου **1923** ο "Πυρσός" τόνιζε για την εκκλησιαστική περιουσία:

"Η Εκκλησιαστική περιουσία ανήκει στο λαό και μόνος αυτός έχει το δικαίωμα να την κυβερνήσει και να την φροντίσει. Οι κανονολόγοι και νομομαθείς της Ιεράς Συνόδου ως μη κοπιάζουν να εξευρίσκουν άλυτες λύσεις, γιατί λογαριάζουν δίχως τον ξενοδόχο, δίχως το λαό. Ο λαός ζητά και θα ζητήσει εν συναγερωμά και συγκλονιστική βία την απαλλοτρίωσιν της κτηματικής περιουσίας των μοναστηριών και θρόνων. Η περιουσία αυτή αρκετά κατεφαγώθη από τους δεσποτάδες, νομικούς Συμβούλους, πολιτικούς παράγοντες και τα κοπέλια τους. Τώρα ότι άφισαν οι κύριοι αυτοί το παίρνει πίσω ο λαός που του ανήκει. Απαλλοτρίωσις άνευ αποζημιώσεως ουδεμιάς προς χάριν των ακτημόνων χωρικών που καλλιεργούν τα εκκλησιαστικά κτήματα".

Προσπάθεια και επιδίωξη ήταν να καταστεί δυνάτο να οργανωθεί η εργατική τάξη ώστε να ζητήσει δυναμικά τα δίκαια της.

Στις **3** Ιουλίου **1923** "Πυρσός", σε πρωτοσέλιδο άρθρο καλούσε το λαό σε ειρηνική επανάσταση:

"(Λαέ) άκουσέ μας, πίστεψε στα λόγια ενός κόμματος αγροτικού και εργατικού. Εμείς δεν ζητούμε ανταλλάγματα, ούτε αντιπροσώπους σου να μας στείλεις Βουλές, ούτε Δημάρχους και Εφόρους να μας κάμης. Εμείς δεν σου προσφέρουμε το δηλητήριο που σε πότιζαν τόσα χρόνια, αλλά το φάρμακον της σωτηρίας σου, θέλουμε πρώτα να πιστέψης στον αγώνα μας και να ιδρύσετε παντού οργανώσεις σύμφωνα με τα προγράμματα που θα σας αποστείλουμε.

Τότε όταν παρουσιασθήτε ένας όγκος οργανωμένος σνειδητός θα ζητήσουμε να ψηφισθούν εργατικά- αγροτικά νομοσχέδια, αρχίζουμε δηλαδή την ειρηνική μας επανάσταση.

Οτι θεωρείται αδύνατον να γείνη σήμερα, Γεωργικές Τράπεζες, απαλλοτρίωση των γαιών, εκπεσμόν των τόκων κτλ είναι εύκολο να επιτύχετε αν

το ζητήσε συνειδητά ως οργανωμένο Κόμμα.

Θα μου πείτε όμως μήπως η Κυβέρνηση θα αλλάξει τακτική, δεν είναι πάλιν η ίδια αστική Κυβέρνηση;

Η ίδια μπορεί ν'άναί μα στην Αγγλία υπάρχει και κει εργατικόν Κόμμα που αντιπροσωπεύεται στη Βουλή με **145** αντιπροσώπους. Με το κόμμα εκείνο συνδέεται το δικό μας και σε περίσταση μας υπόσχεται υποστήριξη και ποιος ξεύρει αν το ίδιο αυτό κόμμα δεν καταλάβη την εξουσία, οπότε το καθεστώς από αστικό γίνεται αμέσως εργατικόν και τα όνειρα μας εκπληρούνται και η ιδεολογία μας θριαμβεύει.

Τώρα ένα πράγμα συστήνουμε σε σας όλους τους σημερινούς απόκληρους ακτήμονας: Οργανωθείτε, συνενωθείτε, και έχετε πίστιν και εμπιστοσύνην στο κόμμα μας.

Εδώ θα βρήτε την σωτηρία σας".